

VISBLAD TV

Maandelijks verschijnt bij deze rubriek een nieuwe video met daarin tips & trucs over een bepaald type visserij. Kijk voor de nieuwste aflevering van Visblad TV (en het archief) op: WWW.HETVISBLAD.NL, onze Facebook-pagina (www.facebook.com/hetvisblad) of scan de QR-code.

KETELMEER- KNEITERS

Feederhengels XXL, megamolens, grootformaat speedkorven, een stevig plateau en niet te vergeten een grote bak vol met pieren. Dat is de standaarduitrusting van Manfred Drenthen wanneer hij achter de brasems van het Ketelmeer aan gaat. Visblad TV viste op dit ruige water een dag met Manfred mee.

TEKST: MARCO KRAAL > FOTOGRAFIE: RAYMOND HAKKERT > CAMERA: DANIËL JAWADNYA

“Dat wordt een gevaren-toeslag. Hoe moet ik hier in hemelsnaam tussen die grote en spekglatte blokken filmen?” Cameraman Daniël heeft dit keer een echte balansdag in het vooruitzicht. Net als wij, want de plek waar we vandaag vissen is niet de meest toegankelijke. Toch trotseren elk weekend tientallen feeder-cracks de grote, vaak loszittende basaltblokken langs het Ketelmeer. Niet uit zelfkastijding, wel omdat je hier enorme brasems kunt vangen.

CHIRURGISCHE PRECISIE

Behoedzaam hijs ik mijn loodzware viskist de basaltblokken op om naast Manfred plaats te nemen. Die maakt gebruik van een groot plateau waarop hij een basale zitkist heeft neergezet. “Dat werkt hier veel beter dan een grote kist. Zo’n plateau weegt veel minder en kun je veel makkelijker en vooral stabiel neerzetten”, zegt Manfred terwijl hij een speedkorf vol met geknipte pieren richting de einder lanceert. Ondanks een stevige zijwind belandt korf na korf op dezelfde plek – en dat op een afstand van ruim 50 meter. “Nauwkeurig én op de juiste afstand voeren, is hier de sleutel tot succes”, benadrukt Manfred terwijl hij de volgende korf met een chirurgische precisie wegzet.

AFSTAND EN WIND

Maar hoe weet je nou wat de juiste afstand is? “Dat is vooral afhankelijk van de wind. Met de wind in de rug zit de vis verder weg, soms wel meer dan 80 meter. Staat de wind vol op de oever, dan komen de platen dicht onder de kant. Vaak vis ik dan op 50 meter afstand, soms zelfs nog minder. Zorg dat je in ieder geval drie tot vier meter diep vist”, legt Manfred uit. “Verder is het van belang om een duidelijk mikpunt aan te houden bij het maken van je worpen. In combinatie met de lijn in de clip vis je dan steeds

op dezelfde plek.” Door de harde zijwind is nauwkeurig werpen echter geen sinecure. Als de wind ook nog in kracht toeneemt, stapt Manfred daarom over van een 60-grams speedkorf naar een exemplaar van 70 gram.

VOORN EN GRONDEL

Het Ketelmeer mag dan bekend staan om zijn grote brasems, die zitten echter niet overal. Bij de eerste aanbeet die ik krijg loopt de hengeltop dan ook niet rustig krom, maar zie ik een paar zenuwachtige rukjes. Het blijkt een blankvoorn te zijn. Even later vang ik een zwartbekgrondel, al snel gevolgd door een tweede exemplaar van deze invasieve exoot. Ook Manfred begint grondels te vangen. Die maakt zich echter geen zorgen: “Het is gewoon een kwestie van geduld. Rustig om de tien minuten een korf brengen, dan komen die platten vanzelf. En als het echt te gek wordt met die zwartbekken, haal ik het aas – wormen, soms in combinatie met een maïskorrel – eraf en breng ik een half uurtje alleen voer. Daarna is het vaak afgelopen”, zegt Manfred terwijl hij de zoveelste grondel ont-haakt.

VLOERMATJE

De brasems komen inderdaad, maar niet de vloermatten die volgens Manfred hoofdzakelijk het Ketelmeer bevolken. Want hoewel kleine brasem in de minderheid is, presteer ik het om een serie visjes van stuk voor stuk 25 centimeter te vangen. Dat is met het oog op de toekomst natuurlijk een goede zaak, maar nu wacht ik met smart op een dikke platte. Naast mij zie ik wel ineens de top rustig kromlopen. In eerste instantie lijkt het op een lijnzwemmer, maar wanneer de top krom blijft staan, slaat Manfred beheerst aan. Het trage bonken van de hengel geeft aan dat de eerste grote vis zich heeft gemeld. “Een kleintje van twee kilo”, luidt het oordeel

Wormen zijn op het Ketelmeer Manfred’s favoriete aas voor de brasem – zijn die goed los, dan schuift hij rustig drie dikke pieren op de haak

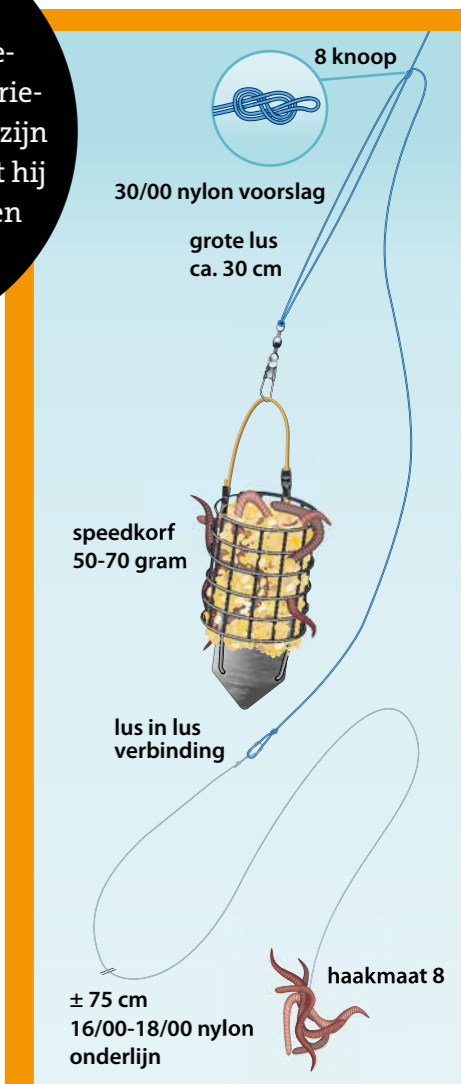
van Manfred terwijl hij de brasem beheerst schept. “Hopelijk laten de grote platten zich vandaag ook nog zien.”

VANGDRANG

Even later is het weer raak voor mijn buurman. Dit keer blijft de vis lang diep, om vlak voor de kant te gaan bokken. Als de brasem schepklaar is, moet ik even slikken: dit is wel een grote. Dik in de zestig centimeter, ruim drie kilo, koperkleurig en puntgaaf – wat een schitterende vis! Hier komen we voor naar het Ketelmeer. Ondanks deze eerste

Het voer dient als transportmiddel voor de geknipte pieren.

>>> **MATERIAAL**

Feedervissen op groot water zoals het Ketelmeer, vraagt om stevig materiaal. Feederhengels van tussen de vier en vierehalve meter die een gevulde korf van honderd gram kunnen wegzetten, zijn een eerste vereiste. Kies voor een grote ‘big pit’ molen met 8/00 of 10/00 gevlochten lijn. Daaraan bevestig je een 15 meter lange voorslag van 30/00 nylon om de klappen van speedkorven tussen de 60 en 80 gram op te kunnen vangen. Opvallend is dat Manfred een zeer eenvoudige montage gebruikt: in een lus van circa 30 centimeter – gecreëerd via een achtknoop – wordt, via een speldwartel, de voerkorf gehangen. De 75 centimeter lange onderlijn wordt via een lus-in-lus verbinding bevestigd. Aan het einde van de onderlijn springt de haak, een forse krammaatje 8, in het oog.

Met de lijn in de clip en een vast richtpunt vis je steeds op dezelfde plek en bouw je met iedere worp je stek verder op

SEIZOEN EN VIS

Het Ketelmeer is het jaar rond te bevissen. De beste tijd is echter het late voorjaar, de zomer en het najaar. Naast brasem worden er ook vaak grote windes, blankvoorns en baarzen gevangen. En in het voorjaar laten ook steeds meer houtingen zich zien in de vangsten. Bovendien worden er tijdens wedstrijden steeds vaker meervallen gevangen. Manfred ving er deze zomer een van 1,23 meter. En dat aan de feederhengel!

vloeremat, krijgen we het niet echt los. We vangen genoeg vis, maar vooral blankvoorns, grondels, halfwas brasems en een enkele baars. Zo langzamerhand gaan we richting het einde van de sessie, dus de tijd begint ietwat te dringen. In principe hebben we genoeg beeldmateriaal, maar mijn vangdrang is nog lang niet bevredigd. Wat zou ik graag zo'n megabrasem vangen! Ze zijn hier tot over de vijf kilo gevangen...

MEGABRASEM

Geheel onverwacht loopt ineens mijn top krom. Cameraman Daniël is echter druk bezig met het maken van het laatste shot en staat daarbij voor mijn hengel – fatsoenlijk aanslaan kan dus niet. Gelukkig heeft de vis zichzelf gehaakt, getuige de hengel die haast van de steun af wordt getrokken. Meteen zoek ik contact met de vis en daarna is er dat heerlijke gevoel van iets groots dat 50 meter verderop gaat liggen mokken. Kippenvelmomentje! Rustig en beheerst dirigeer ik de vis naar de kant. Het wordt nog even spannend wanneer hij (of zij) onder de kant de waterplanten induikt, maar ik heb het geluk aan mijn zijde en kan even later een donkerbruine megabrasem scheppen. Wat een prachtige afsluiter van een sessie op een groot en heerlijk ruig water met superbrasems! De video die bij dit artikel is gemaakt, bekijk je op www.hetvisblad.nl.

Met twee paaltjes die op precies vijf meter afstand van elkaar staan, kun je in een x aantal slagen precies uittellen op welke afstand je vist en voert.